

Bilag 110.

FINANSMINISTERIET

Skattedepartementet.

Den 10. maj 1966.

Udkast til udskrivningsregler med én statsskatteskala.

Efter de gældende regler udskrives indkomstskatten til staten efter to progressive rateskalaer, en for forsørgere og en for ikke-forsørgere. I det følgende har man skitseret et sæt udskrivningsregler, hvorefter statsindkomstskatten for alle skatteydere skal beregnes efter én skala. Skattens graduering efter forsørgerstilling skal tilvejebringes ved hjælp af personfradrag, der er højere for forsørgere end for ikke-forsørgere. Det er forudset, at de gældende regler om hustrufradrag og om merindkomstfradrag skal opretholdes, og der er endvidere regnet med, at den samlede udskrivning af statsindkomstskat for skatteåret 1966-67 skal være den samme som efter de gældende udskrivningsregler.

Den samlede udskrivning af statsindkomstskat for skatteåret 1966-67 kan anslås til ca. 6.400 mill. kr. Heraf udskrives formentlig omkring 5.350 mill. kr. eller næsten 85 pct. hos forsørgere og ca. 1.050 mill. kr., godt 15 pct., hos ikke-forsørgere.

Hvis ikke-forsørgerne skulle beskattes helt efter samme regler som forsørgere (med bundgrænse 7.000 kr. o. s. v.), ville der blive tale om et provenutab, der for skatteåret 1966-67 kan anslås til omkring 350 mill. kr. Det tilsvarende provenutab ifølge en ligevægtsskatteberegning vil antagelig beløbe sig til omkring 285 mill. kr.

Det er imidlertid som allerede nævnt tanken, at ikke-forsørgere skal have lavere bundgrænse end forsørgere. Man kunne derfor beskatte ikke-forsørgerne efter en skala, der svarer til den gældende forsørgerskala, blot med den forskel, at den skattefrie bundgrænse på 7.000 kr. nedsættes med 3.300 kr. til 3.700 kr., og at de øvrige indtægtsgrænser i skalaen ligeledes blev nedsat med 3.300 kr. (fra 22.000 kr. til 18.700 kr. o. s. v.). I så

fald ville den samlede udskrivning på ikke-forsørgere blive forøget med et beløb, der kan anslås til omkring 60 mill. kr. Det hænger bl. a. sammen med, at den gældende skala for ikke-forsørgere ikke som forsørger-skalaen har proportionalsskat. På det første trin, der i den nuværende ikke-forsørger-skala strækker sig fra 3.700 kr. til 6.000 kr., beregnes skatten med 10 pct., og først på det andet trin, der går fra 6.000 kr. til 14.000 kr., beregnes skatten med 21 pct. svarende til proportionalsskatten for forsørgere. Hvis ikke-forsørgere med lave indtægter nu skal svare 21 pct. af den del af skalaindtægten, der ligger over bundgrænsen på 3.700 kr., vil deres skat blive forhøjet. Ved en skalaindkomst på 6.000 kr. skal der nu som før beregnes skat af 6.000 kr. \div 3.700 kr. = 2.300 kr., men skatten skal nu beregnes med 21 pct. mod 10 pct. efter de gældende regler, og det bevirker, at skatten stiger med 11 pct. af 2.300 kr. eller med 253 kr. Disse skattestigninger kan begrænses noget, hvis den skattefrie bundgrænse for ikke-forsørgere forhøjes til 4.000 kr. og i så fald bortfalder praktisk taget hele den nævnte merudskrivning.

Der er herefter udarbejdet et udkast til statsskatteskala, der tænkes anvendt i forbindelse med *personfradrag på 7.000 kr. for forsørgere og på 4.000 kr. for ikke-forsørgere*. Skalaindkomsten skal altså nedsættes med personfradrag, før skattebeløbet beregnes ved hjælp af skalaudkastet. Dette er udformet på basis af den gældende forsørgerskala, men da det skattefrie beløb på 7.000 kr. nu skal trækkes fra indkomsten, før skalaen benyttes, må alle skalaens indkomsttrin nedsættes med 7.000 kr., dersom skatten af forsørgere skal blive den samme som efter de gældende regler.